

Quercus coccifera (Linnaeus, 1753)

Nom comú: *Coscoll*

Classe: **Magnoliatae**

Ordre: **Fagales**

Família: **Fagaceae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

El coscoll és el representant més menut de les fagàcies a la flora balear. És un arbustet monoic nanofaneròfit molt ramificat que rarament arriba més enllà dels dos metres d'alçada. Sembla una alzina jove, però es distingeix perquè les fulles, de consistència dura, tenen el dors de color verd i els aglans, que necessiten dos anys per madurar, presenten una cúpula espinosa, a més de ser més globosos. Les fulles tenen el marge espinós. Cada planta presenta dos tipus de flors: les masculines apareixen en forma de raïm, mentre que les femenines es troben a les aixelles de les branquetes.

El seu hàbitat preferent són els terrenys calcaris pedregosos ben assolellats i aguanta perfectament les sequeres rigoroses. És una planta molt resistent al foc que rebrota ràpidament i que, per aquest motiu, realitza una funció vital en la preservació del sòl.

Es distribueix per tota la conca mediterrània però, estranyament, falta a gran part d'Itàlia. A les Balears es troba de manera molt abundant a Eivissa (on hi ha exemplars de gran mida), a Mallorca és més escassa i apareix a redols, mentre que és pràcticament absent a Menorca. En aquesta darrera illa es sospita que són individus naturalitzats.

La seva fusta ha estat usada per a l'obtenció de tanins per tenyir la llana i els aglans per alimentar els porcs, tot i que són molt amargs. Antigament, i d'aquí prové el seu nom científic, es feia servir per criar còccids (*Coccus ilicis*), uns insectes introduïts des de Mèxic que formaven unes agalles les quals, una vegada assecades, servien per obtenir un tint molt apreciat: el carmesí.

És una espècie encara no catalogada, però donada la importància de les masses forestals de les Balears, un punt a tenir en compte en un futur seria que totes les espècies del gènere *Quercus* tinguessin una figura de protecció. L'amenaça més important per a la seva conservació és la pressió urbanística i determinats usos dels seus hàbitats (circulació de vehicles, tals indiscriminades de sotabosc, etc.).

Autor text: Ramos, I. (Servei de Protecció d'Espècies)

Corologia: **Conca mediterrània i Mar Negra**

Tendència: **Estable**

Nivell d'amenaça: **Quasi amenaçat (segons l'autor)**

Categoria de protecció: **No catalogat**